

Štyri dni

obraz1: atelier

na stoličke sedí muž. Miestnosť je tmavá, len na neho dopadá lúč svetla, vďaka ktorému ho môžeme identifikovať. V ruke drží mobilný telefón a pozerá naň. / pomalá jazda /
detial na ruku a v nej telefón. Vieme identifikovať, čo je na ňom.
Zalínačka do čiernej

Ruchy z videa, ktoré si pozerá

obraz1.1: MT-dieťa

varenie, hra s bágrom,

smiech, ruchy

zalínačka do čiernej

zvonenie telefónu

obraz2: ateliér

25'

pomalá jazda po telefónnom aparáte, ktorý je na stole. Z priestoru slúchadla pomaly cez číselník, kábel až po slúchadlo, ktoré je položené na stole.

Výsledky nie sú dobre. Sú veľmi zlé!
Veľmi... urobíme ďalšie testy,... zajtra... Nechceme ho trápiť. Netrápte sa, vy za to nemôžete. A nemyslíte na to! /ženský hlas/

zalínačka do čiernej

zavesenie telefónu, ticho

obraz3: snová sekvencia

zalínačka do čiernej, titulok štyri dni

ticho

obraz4: ateliér noc

30'

muž leží na posteli, prehadzuje sa. Odkryje sa. Posadí sa na kraj postele. Podoprie si hlavu rukami. Obzerá sa okolo seba. Nervózne sa postaví a urobí pár krokov pri posteli hore, dole. Chvíľu sa motá okolo postele. Posadí sa. Opäť si rukami podopiera hlavu.

Ako sa nemám trápiť, keď mi niekto oznámi, že mi umiera dieťa. Nemôžete za to...Kto za to môže? ...Nemyslíte na to... A na čo mám myslieť? Teraz, keď sme boli šťastní... Kto nám to šťastie závidel? Čo budeme robiť?

Šuchotanie na posteli, kroky / možno štylizovať ruchy VŠETKY akoby sa všetko ozývalo, alebo

bolo zrazu veľmi výrazne /

obraz5: MT-dieťa

sekvencia záberov na dieťa. Detail nôh. Behá a skáče po trampolíne.

smiech, ruchy, dieťa volá - mamina,
tati,...

obraz6: ateliér

15'

muž sedí pri stole. Je na ňom položený tanier s ovocím a jeden rožok. Pozerá sa na jedlo. Pomaly si berie pár bobúľ hrozna a vkladá do úst. Je ho, akoby to bol piesok. Pregĺga ťažkú slinu.

Čo len budeme robiť? Ako to povedať
rodine? Ako na to nemám myslieť? Keby povedali aspoň že
máme nejakú nádej...

obraz7: MT

obraz8: atelér

35'

muž sa nervózne prechádza okolo stola. Urobí pár krokov
jedným smerom, prudko sa otočí, pár krokov druhým smerom. Vezme
stoličku a posadí sa na ňu. Hlavu si vloží do rúk. Chvíľu sedí.
Postaví sa a opäť urobí pár krokov. Zdvhyhne hlavu nahor a hľadá
smerom hore. Po lícach mu terčú slzy.

Aj tak s tým nič nebudete môcť
urobiť... Netrápte sa... Jediné, čo ostáva, je urobiť
zostávajúci čas krajším. Nedá sa to liečiť... Je to
progresívne ochorenie... Už máme jedného takého
pacienta... Teraz je na vozíku... možno bude žiť desať
rokov... ak bude mať šťastie, dožije sa dospelosti...
/ženský hlas/
/možno štylizovať slová - vozík, dýchanie, smrť/

obraz9: MT-život

25'

cesta autom - zápcha, stromamy hýbe vietor, nohy kráčajú
po chodníku, kamera sa zdvihne, na stene je nápys "pozor padá
hviezda" chvíľu kamera pozoruje nápys, pomaly sa dvíha k nebu

mám sa iba pozerať ako zomiera? Dnes
behá po ihrisku a zajtra už možno bude ležať bezmocne v
posteli a dýchať bude len vďaka prístrojom... Toto je
život?... To už radšej zomrieť pod kolesami auta... to by
bolo aspon rýchlejšie a menej by to bolelo...

zalínačka do čiernej

doznieva džavot detí, zazvoní telefón

obraz10: ateliér

30'

strihom po osi sa dostaneme z celku telefóna na stolíku

až na jeho ciferník. Pomaly kamerou sledujeme telefón až po slúchadlo. V závere veľký detail slúchadla.

Dostali sme ďalšie výsledky. Boli v poriadku. Ale...nemusia byť presné... Robili sme ich zo včerajšej vzorky. Budeme ich musieť zopakovať... Prídte v pondelok... Dohodneme sa s doktorkou, čo ďalej... neplačte...

zalínačka

položenie slúchadla, píp,píp,píp,...

obraz11: MT-život

25'

ešte že musím ísť do práce. Doma by som asi zošalel. Aj tak nemyslím na nič iné. Som ako robot. Chodím po svete bez emócií. Myšlienkami som s našim dieťaťom... Nemsylite na to... to je pekná blbosť...

obraz12: ateliér noc

20'

zastrú sa žalúzie, vypne svetlo. Muž leží na posteli. Detail na svetelné hodiny na strope. Ukazujú 22:00. zalínačka, hodiny - 22:30, zalínačka, hodiny - 01:15, zalínačka, hodiny - 02:00, zalínačka.

Prečo sme boli u pani doktorky? Mne predsa nič nie je!... ako mám vysvetliť malému dieťaťu, že pomaly umiera?

obraz12.1: snová sekvencia

STRACH

obraz12.2: ateliér

20'

Muž sa posadí na kraj postele. Von je už vidno. Odostrie žalúzie, pozerá z okna.

Prečo sa ma na to pýta? Cíti môj strach?...strach...bojím sa, ale o koho? O deťa? O seba?

obraz13: MT-život

cesta autom, chôdza, ulice, ľudia, stromy, slnko,.../POHYB/

obraz14: ateliér

30'

lúč svetla sa pohybuje po miestnosti, muž sedí za stolom. Pozerá televízor, na ktorom je len šumenie. Lúč svetla mu prechádza cez ruku, ktorú má položenú na stole a drží v nej ovládač až na tvár. Svetlo prežiary obraz.

čas sa mi neuveritelne vlečie. Nech už je opäť večer. Snáď už konečne budem môcť spať. Nemám chuť sa s nikým rozprávať. Do pondelka zošaliam!

obraz15: MT-dieťa

hra s vodou, náradie,

obraz16: ateliér

40'

tma...

konečne spím celú noc. Nevieť prečo, ale mám pocit, akoby moju dušu prestúpil užasný pocit pokoja. Je to rezignácia? Alebo začínam veriť, že všetko bude v poriadku? Telo si vraj vie vypýtať, čo potrebuje. To moje si vypýtalo oddych.

obraz16.1: snová sekvencia

obraz17: MT

obraz18: ateliér

35'

na stole sú raňajky. Muž sedí a raňajkuje. Doje, postaví sa a odchádza z miestnosti. Tá ostáva prázdna.

Nevieť prečo, ale už sa nebojím... život ide ďalej a ja viem, že pôjde... nikdy to už nebude ako predtým...dnes ma čaká asi najhorší rozhovor, aký som kedy absolvoval...čo ma však desí viac, že už z toho nemám strach! Prečo? Prečo som sa prestal báť?

obraz18.1: MT

obraz19: snová sekvencia

Hovorené veci s obrazom cca 5:25